

זהר שיר השירים

ענין הרוח שבאנשים

בוא וראה בשעה שהאדם בא להתקדש להתחבר באשתו ברצון הקדוש שלו, נתעורר עליו רוח קדוש הכולל זכר ונקבה, והקדוש ברוך הוא מרמוז לשליח אחד הממונה על הריון האנשים^{קד}, ומוסר בידו את הרוח הזה, ומודיע לו לאיזה מקום יפקוד אותו, זהו שכתוב "וְהַלֵּילָה אָמַר הָרָחָה" (איוב ג, ג), הלילה אמר לממונה ההוא הורה גבר מפלונני^{קט} והקדוש ברוך הוא מצוה לו לרוח הזה כל מה שנצרך לצותו וזה נתבאר, אז יורד הרוח וצל אחד עמו, זה הצל שעמד בצורתו למעלה, בצל הזה הוא נברא, בצל הזה הוא הולך בעולם הזה, זהו שכתוב "אֵךְ בְּצֵלֶם יִתְחַלֵּךְ"

איש" (תהלים לט, ז), בעוד שצל הזה נמצא עמו יכול האדם להתקיים בעולם הזה, ושני צללים הם שמתחברים כאחד, ושלמה המלך מזהיר לאנשים ואומר "עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים" שנים, בוא וראה זה הצל הקדוש כאשר האדם הולך וגדל, ונעשה מזה צורת הפנים שלו, אז נעשה עוד צל אחר ומתחברים כאחד, וזה נושא לזה, ובזמן שנמצאים שני הצללים נשמר הוא אדם הזה, הגוף שלו בתוקפו ורוחו שורה בתוכו, ובזמן שקרבו ימיו לצאת מעולם הזה נעברים ממנו, זה מדחה לזה ונשאר האדם בלי שמירה, בכך "עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים", שנים. (זהר חלק ג-מג.)

זיו הזהר

שליחות הזאת.

קד. זה המלאך גבריאל.

קה. הלילה זו מדת המלכות שמוסרת ביד המלאך גבריאל לגמור

